

Vidle

Houska

Brambora

Alaman

Kefa

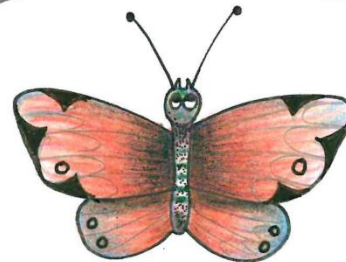
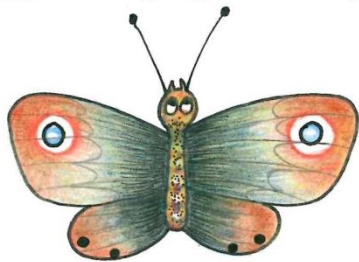
Gambač

Juma

Heřmanka

Z. M. CHOTUTICKÝ

PRČOVSKÁ DOMOBRAŇA

Z. M. CHOTUTICKÝ

PRČOVSKÁ DOMOBRAHA

Copyright

Autor: Z. M. Chotutický

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2015

ISBN:

978-80-7512-112-7 (ePub)

978-80-7512-113-4 (mobipocket)

978-80-7512-114-1 (pdf)

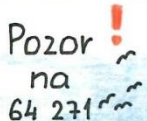

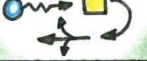

ZROD A ZÁNÍK GENERÁLMAJORA J. K

Náš velitel útvaru 232425/26 nebyl jen tak nějaký hej počkej. Chlap jak řemen, z každého póru těla vyzařovala neochvějná disciplína, kterou tvrdě vyžadoval od sebe i druhých. Jedna věc mu dělala náramně dobře. To, když mohl občas některého svého podřízeného pořádně vyjančit nenápadnou poznámkou, že jeho kamarád je vojenský prokurátor. Přitom přimhouřil oči a pozoroval, jak se dotyčný začíná potit, obzvláště, neměl-li čisté svědomí. To bylo blaho! Nižší šarže nasazovaly již ve vzdálenosti 50m pozdravný krok a poté, když generála minuly, prsty přilepené na kšiltu čepice, zem duněla, půlky stažené až do křeče, vyšlapovaly pro jistotu ještě dalších 50m. Kdyby nebyla kasárna oplocena a nebály se průšvihu, jistě by se raději plížily okolními polmi, i kdyby si pak měli znovu leštit boty. Někteří jedinci nosili v pouzdře na pistoli kartáč na boty s přilepenou pažbou, aby to bylo nenápadné. Nikdo se ale k takovému činu neodhodlal. Někteří nasazovali k pozdravu i v případě, když se blížili k rohu nějaké budovy, ve strachu, co kdyby se tam za rohem zjevil jejich velitel. Jo, autorita je autorita.

Kdepak, generál J. K. nebyl žádná vazelína. Nebyl sice ani žádný švihák, ale uniforma mu padla, jako by se s ní narodil a jak rostl, rostla s ním. Stěny jeho kanceláře byly posety nástěnkami a tabulkami všeho druhu a v množství různých zkratek, čísel a poznámek se nikdy nikdo nevyznal. Jeden neopatrný človíček kdesi utrousil, že slyšel generála, jak se vytahuje, že ani on se již v těch záznamech nevyzná, ale to byl zlitý jak carský důstojník. Netrvalo dlouho a náš pan Neopatrný dostal povolávací rozkaz na cvičení, neboť nechápal, že tabulka je základ života a ještě k tomu prozradil vojenské tajemství, jelikož není dobré, aby se některý nepřítel státu dozvěděl, že náš velitel má všechno dobře zorganizované a tudíž je tuhý protivník, který nemá slabiny ve velení. K tomu byl začátek února a mrzlo, jen praštělo. Holt chybami se člověk učí.

KDO NEMÁ TABULKU – STOJÍ ZA PRD!!!

TÝDEN: 27

	6° 9°	9° 12°	12° 15°	15° 18°	18° 21°	21° 24°	24° 03°	03° 06°
PO		Školení 	 3,8,1 		Buzerace Rajóny	LÍDA 	Poplach 01 ²⁵ hod.	Znova 03 ¹⁰ hod.
ÚT			 	1x pochvala 5x 	Kontrola č. 28,30,32,40	44 A 71 ve 21 ²⁰ X XXX	LÍDA 1x !!!	
ST		Vyřasovat patrony (2 BEDNY)	AX 3821 	Manévry 24,26	Sanace těla 19°-19 ³⁰	Návštěva hampejzu (Vybrat prachy)	0.12 1.48 5,832	
ČT	Pozor na 64 271 	Zavřít voj.Brabce 	 Zjistit kam za jede			722454527 22°	 2° 24° Cvičný poplach	
PÁ		Udělování puntíků 	FC-21 	Macek V. 	51921 	LÍDA 1x 	Kontrola basu 	Sen č.1
SO	LÍDA 2x 7°	Pochod 10km 	Vezmi Ck 29A + 3x 		Volat Líze 			Sny č.2,7
NE	ÚKLID DOMA SAKRA	 N Meda+JS h. 21-B2	 27x 3x 		 C 20 ⁴⁵	Přepadové kontroly → pojeb	Ještě se neví. 	Založení nové tabulky na týden 28 Připravit - HODNĚ -

Nade dveřmi visel velký nápis: „ KDO NEMÁ TABULKU, STOJÍ ZA PRD! “ A to písmeny velkými přesně jedenáct centimetrů. Doma měl také tabulku, ale její vyplňování měla na starosti manželka, kromě jiných důležitých povinností. Ráno musela vstát v půl šesté a osm minut. Těsně před úderem šesté vyhlašovala budíček a vzápětí nástup na rozcvičku. Generál vyskočil a pelášil na zahradu, samozřejmě do -10st. do půl těla, při nižších teplotách si povolil navléknout tričko s krátkým rukávem. Pozemek měli rozlehlý a než ho třikrát oběhl, měl jazyk na vestě. Ovšem, jako správný tvrd'ák to nevzdával. Popadl polní lopatku a cvičně se zakopal jako ležící střelec. Poté se osprchoval hadicí a šupky na snídani. Manželka zatím udělala rajóny a nahlásila veliteli: „ Rajóny vykonány, večer bude tlačěnka s cibulí! Příjemný den a ať se Ti dnes podaří někoho hezky zbuzerovat! “ Generál zavelel: „ Ženo má, pohov, volno nashledanou! “ Poté si připnul vyznamenání a po vojensku třísknul dveřmi.

Manželka zapsala do tabulky zjištěné údaje: čas, za který oběhl zahradu, za jak dlouho a jak hluboko se zakopal. To vše pečlivě červenou fixou velikosti 6. Do svého deníčku si zanesla poznámku: Je to blbec, zahradu už máme rozrytou, jako by tam řádilo sto krteků. Dnes se zakopal v záhoně s ředkvičkami. Ty poškozené mu dám do salátu, když si je vyryl. Jdu na rajs.

Ačkoliv měla o manželovi své mínění, se kterým se nedalo dělat nic jiného, než si ho nechat pro sebe, byla nadmíru spokojená. Celičkový den havaj, pěkný příjem a postavení. Jediná starost, kterou měla, byla starost sama o sebe. Generál se v kasárnách pěkně nebaštil a ještě přinesl domů. No, není to pohoda? Vždyť jednou

se jí zdál sen, že musí vstávat do práce a když se probudila, měla návaly a osypala se po celém těle. Tři dny byla na šrot. V tu chvíli si uvědomila, že její choť je poklad.

Je to k nevíře, ale vše se odehrálo velmi rychle a nenápadně. Nikdo netušil, odkud generál přišel, najednou, kde se vzal, tu se vzal – byl tu. U útvaru se objevil jako duch, jen odstupující velitel znal pravdu. Rád ale mluvil ze spaní a dělalo mu to radost, protože celý život musel držet nějaké vojenské tajemství a byl z toho již unaven, stal se hypertonikem a měl tik. A tak všechno vykecal ze spánku. Jeho žena neudržela jazyk za zuby ani ve dne a pěkně si popovídala u kadeřnice. Neověřená zpráva chrápajícího velitele se dostala ven, ale málo kdo jí věřil, neboť každý přenašeč této informace si něco přidal a zanedlouho se zrodil příběh muže a jeho cesty vzhůru. Verzí bylo několik, ale základní kostra příběhu zůstávala stejná.

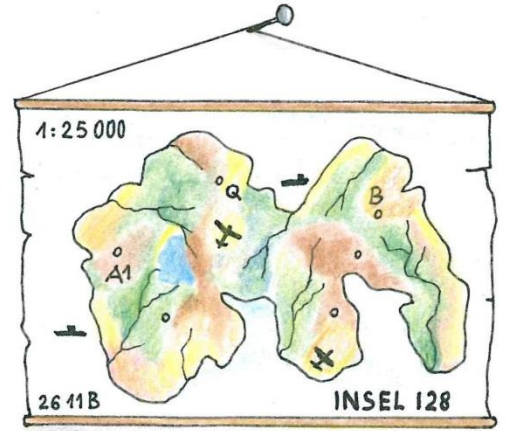
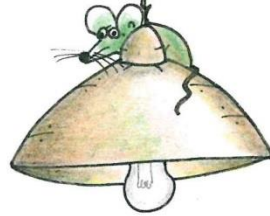
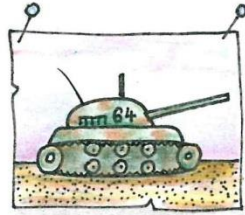
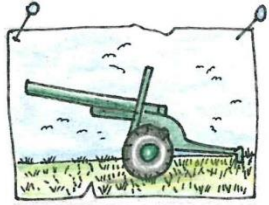
PORADA

Jednoho dne, říká se, že to bylo v úterý, konalo se jako obvykle sezení generálního štábu. Hlavní předsedající generál si o přestávce lámal hlavu nad tím, že na té sešlosti mu něco nesedí. Stále nemohl přijít na to, co to je, až se mu konečně náhle rozsvítilo, když potkal na chodbě nějakého úředníka. To je ono! Mezi shromážděnými generály seděl civil! Takový skandál se musí okamžitě prošetřit! V duchu se pochválil, že jako jediný na to přišel a ihned po přestávce přerušil bod programu „ Nákup dvou kusů ponorek z jisté nejmenované země“ a svým dlouhým ukazováčkem zamířil na jedno místo, jako by měl na nehtu mušku od samopalu vzor 26.

„ Hle civil! Kdo jste? ! Okamžitě vyklopte jméno, rodné číslo, heslo a jméno manželky! A žádné vytáčky, já to poznám! “

Civil vyskočil jak na péro: „Pane generále, generálmajor J. K. Rodné číslo 262650/001! Heslo jsem teď zapomněl, to jak jste na mě vyjel, zcela jsem z toho zkoprněl, ale doufám, že si vzpomenu! Manželka je Lída, rozená Šťovíčková, pane generále! “

„ Tak to máte kliku! “ odvětil velitel. „ Heslo není tak důležité, já sám si ho teď nevybavuji, hlavně, že jste si vzpomněl na jméno manželky! Jednu Lídu znám, takže Vám věřím. Vysvětlete mi, kde máte uniformu! “

J. K. to zapálilo a rázně, po vojensku, s hrudí vypnutou, podal následující informaci:

„ Vážený pane vedoucí generále, pánové! Včera večer jsem se pečlivě připravoval na dnešní schůzi. Při studiu všech možných i nemožných informací z oblasti světového vojenství, prozkoumávání map zachycujících reálné nebezpečí ze strany potenciálních nepřátel a všelikých jejich i našich spojenců, především na územích dosud neprobádaných, zjistil jsem jednu skutečnost, která mě natolik překvapila, že jsem si polil uniformu bramboračkou a vzápětí mi tato, jistě významná informace vypadla z hlavy, jako by to byl úmysl zlých sil. To by nebylo to nejhorší, neboť manželka Lída se ochotně nabídla, že udělá výjimku a oděv vypere. Při žehlení se ale tak zakoukala do „ Výměny manželek“, až se zdálo, že je po ní. Když se ale ozvalo z jejích úst „ Taky by mohli udělat pořad Výměna manželů !“, poznal jsem, že je živá. Mezi tím došlo k propálení uniformy žehličkou a co mě nejvíc štve, že to odnesla i má vyznamenání, z nichž se dvě roztavila a čtyři byla nevratně poškozena. Proto jsem dnes v civilu. Pane generále! “

Vedoucí generál s údivem v očích naslouchal a z výrazu jeho tváře bylo zřejmé, že toto vysvětlení ho velmi uspokojilo, neboť i Lída, kterou znal, by byla něčeho takového schopna. S tónem, vyjadřujícím pochopení, odpověděl:

„ Děkujeme za podané vysvětlení, pane generálmajore. Plně si uvědomuji vážnost situace, do které jste se dostal a která Vás vystavila možnému psychickému vypětí. Skočte si po obědě do skladu a vyfasujte si novou uniformu. Vyberte si tam nějaký ten metal, kromě železného kříže za statečnost, ten má již zamluvený tady generálporučík Omáčka. A příště se oholte, já si sice již moc nepamatuji, co jste nám tady předtím povídal, ale vidím dobře. Vlevo od pravého ucha, ve směru jihojihozápad, ve vzdálenosti 3cm, máte dva chlupy! “

Poté se obrátil k ostatním a zvolal: „ Pánové, program dnešní schůze se odkládá na jindy! Jistě si rádi odpočineme a nabereme nových sil. Kantýně zdar! Končím dnešní náročné sezení! “ Mohutné „ZDAR! “ potvrdilo konec porady.

Tak se zrodil generálmajor J. K. Nikdo neví odkud přišel a ve štábu po tom nikdo nepátral, což ani nebylo náplní jeho práce. Jen civilové se dohadovali. Jedni tvrdili, že jde o neznámého agenta, jiní, že je to pravděpodobně uteklý a dosud nenalezený chovanec psychiatrického oddělení č. 8, který si cestou na svobodu vydělal sem tam nějakou tu kačku a dal si udělat plastiku. Jedna bývalá průvodčí vlaku tvrdila, že se jedná o posunovače na nádraží, kterého již práce nebavila a tak šel pracovat jako noční hlídač k bezpečnostní agentuře a našel zálibu v uniformě. Ať už pravda ležela tam či onde, J. K. byl tu a to byla nezvratná skutečnost.

Práce ve štábu byla velmi příjemná, jen pro našeho generála trochu nudná. Začal být aktivní v dobré víře, že bude oceněna jeho aktivita, zaměřená na zvýšení obranyschopnosti země. Navrhl například, aby se manévry konaly častěji a na odpověď, že nejsou finanční prostředky na podobné akce, vznesl námitku, že by si mohl každý voják nosit svačinu z domova, čímž by se ušetřilo na polní kuchyni a možná by nebylo od věci se zamyslet, jestli je nutné vydávat při střelbách patrony. Vojáci by prostě křičeli „ Ratatata! “ To by jistě posílilo bojového ducha a hlasivky, což by se někdy v možné bitevní vřavě mohlo hodit. Takové návrhy ovšem nemohly projít, již jen proto, že vnášely chaos a neklid do zaběhnutého pořádku, který jak každý ví, je základ vojenství vůbec.